Pastaigā pa Valku

2. dienas plāns

Pastaiga atkal sākas pie bibliotēkas – kādreizējā **Sadzīves pakalpojumu kombināta** ēkas.

Agrāk ↑ un tagad →

Mūsu pirmā pietura – **vecā poliklīnika un slimnīca.** Pati pirmā slimnīca Valkā bijusi pavisam neliels namiņš Semināra ielā 25.

1920.g. šeit, Kūru ielā 13, sāka celt jauno slimnīcu, 1923.g. martā notika tās atklāšana. Slimnīca šeit darbojās līdz pat 1964.g., pēc tam vairāk kā 20 gadu te atradās poliklīnika.

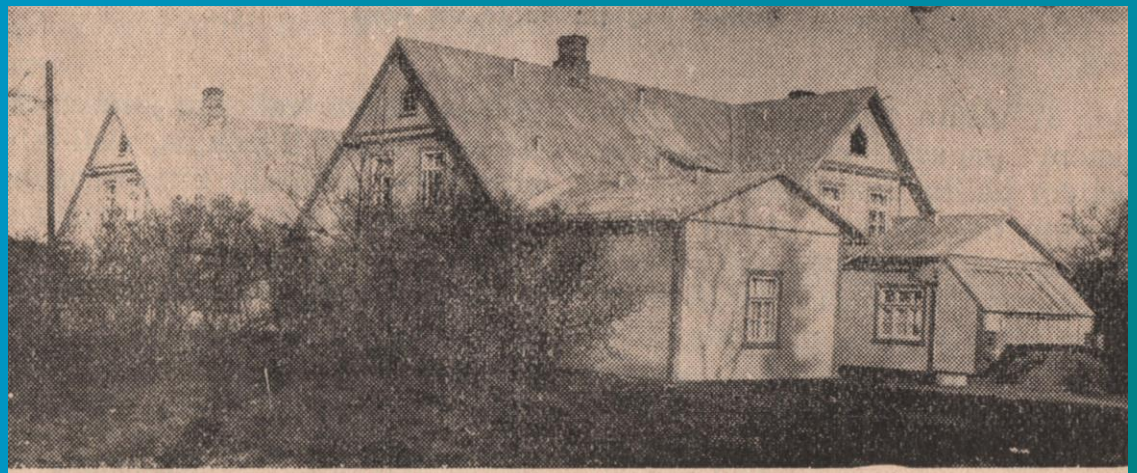

Valkas pilsētas slimnīca.

Turpat blakus atrodas **Valkas bērnu mūzikas skola.** Dibināta jau 1945.g. Kopš 1981./82.mācību gada skola nosaukta Jāņa Cimzes vārdā. Bija laiki, kad stundu sākumu un beigas 13.00 un 19.00 iezvanīja Cimzes apdarinātās tautasdziesmas „Teici, teici, valodiņa” melodija, kas bija dzirdama arī pilsētā.

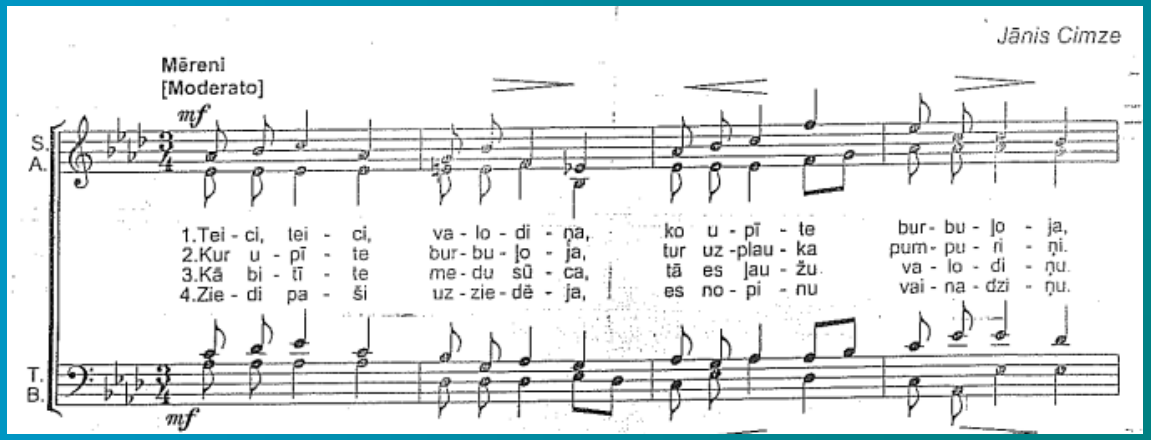

Tālāk ejot, nonākam pie ēkas, kurā mājo **bērnu un jauniešu centrs Mice**. Šis nams celts pagasta skolotāju seminārām, kuru ilgu laiku vadīja Ādams Tērauds. Tāpēc arī iela ieguva Semināra ielas nosaukumu, bet Valkas 2. pamatskola tika nosaukta par Ādama Tērauda pamatskolu. Cara laikos te atradās Valkas valsts reālskola un tajā mācījās rakstnieks Roberts Eidemanis.

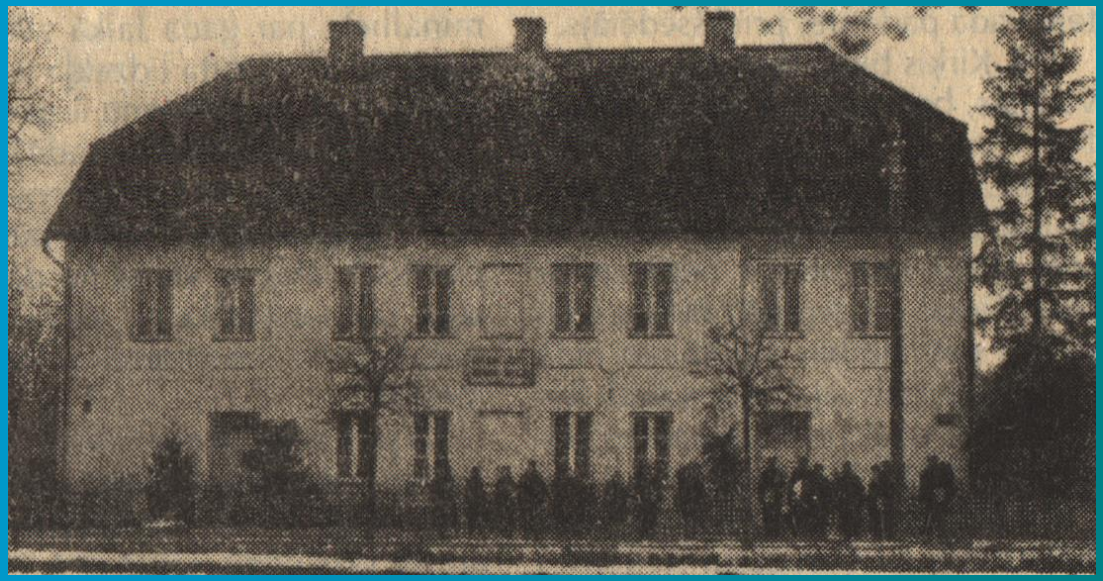

Turpat pretī atrodas **Robertam Eidemanim veltītais piemineklis.** Viņš Valkas reālskolā sācis mācīties 13 gadu vecumā un jau tolaik rakstījis dzejoļus. 15 gados viņam šeit pat Valkā iznācis pirmais dzejoļu krājums „Straumē”. To izdeva... Vai kāds atceras no 1. pārgājiena dienas, kas Valkā izdeva grāmatas? Balva pienākas tam, kurš saka – Jāņa Rauskas grāmatu apgāds.

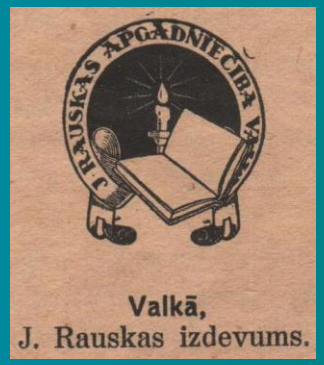

Turpat kaimiņos – **Valkas novada domes** ēka. Tā celta 1909. gadā pēc advokāta Hafnera pasūtījuma. Padomju laikā šeit atradās kara komisariāts. No 1995. gada te strādā Valkas pilsētas, šobrīd – Valkas novada dome.

Tālāk dodamies uz **Cimzes kapiem.** Agrāk tos sauca par Lugažu kapiem. Šeit apglabāts Jānis Cimze. Atrodam viņa kapa pieminekli, kas celts 1888.g. Pirms 100 gadiem tam uzstādīts bronzas bareljefs ar Cimzes portretu. Mēģinām izlasīt, kas rakstīts uz piemineklja!

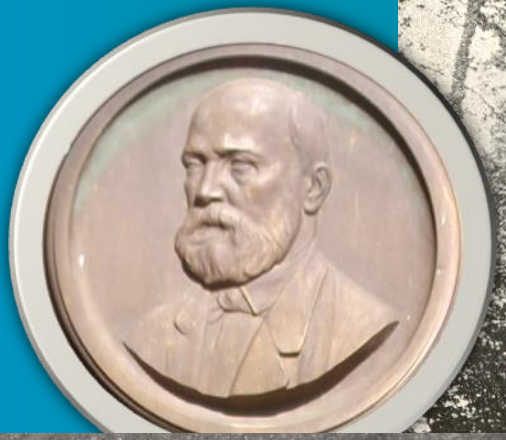

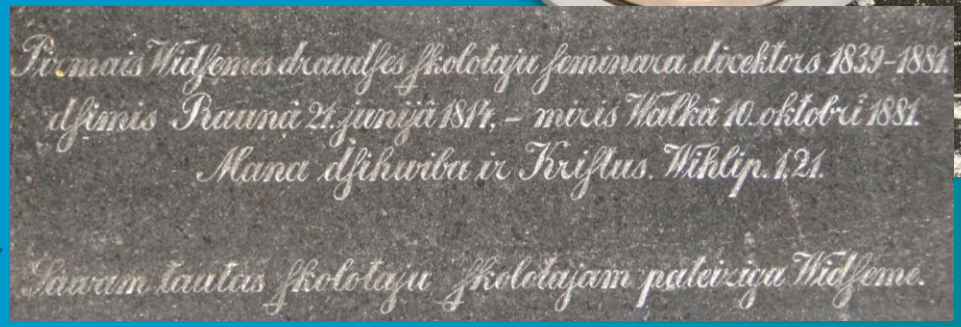

Blakus Cimzes kapiem atrodas Otrā pasaules karā kritušo padomju karavīru **Brāļu kapi.** Sākumā tie izskatījās pavisam savādāk.

Tagadējo memoriālu izveidoja uz Valkas 400. dzimšanas dienu, autori Arta Dumpe, Jānis Dripe un Arno Heinrihsons par to saņēma Latvijas PSR Valsts prēmiju.

Nākamā pieturvieta – **stadions.** Arī tas agrāk izskatījās citādi. Interesants fakts – 1959.g. te bija ieradušies ķīniešu sportisti.

ĶĪNAS SPORTISTI VALKĀ

Nesen Valkā notika starptautiskās sacensības, kurās piedalījās arī Ķīnas Tautas Republikas izlases vieglatlēti. Draudzības sacensībās tika sasniegti vairāki teicami rezultāti.

Attēlos redzam: 1) uzvarētāju šķēpa mešanā Man-Čan-lu, 2) vimpeļa un ziedu pasniegšanu dārgajiem viesiem, 3) ķīniešu sportistu grupu ar Valkas sabiedrisko organizāciju pārstāvjiem un 4) diplomu pasniegšanu viesiem-uzvarētājiem.

Sacensības notika ļoti draudzīgā atmosférā, vēl vairāk nostiprināja draudzības saites starp Ķīnas Tautas Republikas un padomju tautām. Viesi atzinīgi izteicās par Valkas sporta bāzēm, pateicās par sirsnīgo uzņemšanu.

Savukārt pirms kādiem 5 gadiem te atklāja Vidzemē modernāko šautuvi.

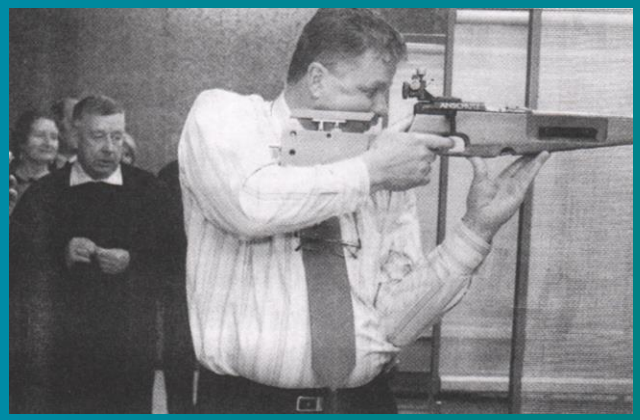

Tālāk dodamies uz **muzeju.** Vispirms apskatām guļošo Ļeņina galvu (kas tagad gan ievietota tādā kā koka kastē) un parunājam par to, kur tā atradās agrāk un kas vispār bija Ļeņins.

Agrāk →

Muzeja priekšā – rožu dobes vidū zvans no Ērģemes baznīcas. Šobrīd no baznīcas palikušas vien drupas, bet kādreiz tā bijusi viena no skaistākajām (kā redzams Broces zīmējumā). Blakus attēlā arī Ērģemes pilsdrupas.

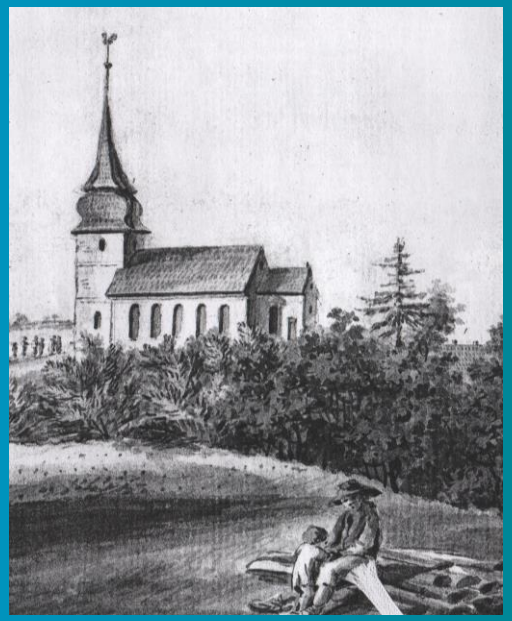

Ēkā, ko apskatījām pastaigas sākumā, Ādams Tērauds mācīja nākamos pagasta skolotājus, šajā ēkā Jānis Cimze – draudzes skolotājus. Tolaik tā izskatījās apmēram šādi.

Ejam iekšā un mēģinām iejusties tā laika puišu ādā! Iztēlojamies, ka mēs esam iestājušies skolotāju seminārā...

Tālāk mūsu ceļš ved atpakaļ uz pilsētas centra pusi. Atrodam Puškina ielu un kāpjam **Domes (**kādreiz **Karātavu) kalnā.** Viduslaikos te bijusi soda vieta. Kāda igauņu teika stāsta, ka no kalna bijusi redzama latviešu Melnā pils, kur dzīvojis burvis ar ērgļa acīm, viņš visu pievācis sev, tāpēc apkārtnē valdījis posts. Vēl ir nostāsts par to, ka šeit savulaik apmeties leišu karalis ar karaspēku un piemiņai akmenī atstājis savu ģerboni – tas vēlāk esot iemūrēts ugunsdzēsēju depo pamatos.

Tā nu esam klāt pie ugunsdzēsēju depo. Šopavasar jau ielikts pamatakmens jaunajai ugunsdzēsības dienesta depo būvei. Bet arī šai nav ne vainas!

Kad nonākam pie **mākslas skolas,** pārrunājam, kas tik kādreiz te nav atradies! – pilsētas valde, bibliotēka, bērnu mūzikas skola. Šobrīd gan ēka kļuvusi daudz skaistāka.

Ejam iekšā lūkoties, cik skaisti zīmē jaunie mākslinieki!

Pretī Mākslas skolai atrodas **Lugažu laukums**. Agrāk tas izskatījās pavisam savādāk, te bija pieminekļi Staļinam, pēc tam Ļeņinam. Tagad plāno celt pieminekli... Vai zināt kam? Kārlim Ulmanim.

Otrā pusē Lugažu laukumam redzams **Kultūras nams**. Šogad 10. augustā paies 90 gadi, kopš ielika tautas nama pamatakmeni.

1941.g. krievu karavīri namu gribēja uzspridzināt, bet divi vīri no Latvijas armijas to atmīnēja un izglāba, virsnieks Ādolfs Maršaus gāja bojā. Arī vēlākos gados pie kultūras nama atrastas mīnas.

Izturīgākie pārgājiena dalībnieki kultūras namā var apskatīt Latvijas mākslas skolu audzēkņu vizuālo darbu konkursa “Jāņa Cimzes Dziesmu rota” zīmējumus.

Tad jau arī laiks atgriezties bibliotēkā.

2014. gada jūnijs